

თანადგომა აკრძალვის მიუხედავად – ყაზახური თემის დამოკიდებულება 1951-1952 წწ. აჭარიდან დეპორტირებულთა მიმართ ¹

მანარა კალიბეკოვა

ისტორიის მეცნიერებათა კანდიდატი, ჩ.

ვალხანოვის სახელობის ისტორიისა

და ეთნოლოგიის ინსტიტუტი

ელ-ფოსტა: k.manara69@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5194-6136>

აბსტრაქტი: სტატია ეძღვნება ყაზახურ საზოგადოებასა და 1951-1952 წლებში აჭარიდან დეპორტირებულ მოქალაქეებს შორის ურთიერთობას, რომლებიც იძულებითი გადასახლების შედეგად ყაზახეთში აღმოჩნდნენ. ბევრი მათგანი საცხოვრებლად ყაზახეთში დარჩა, თავისი ყაზახი მეზობლების გვერდით, რომლებმაც ისინი დეპორტაციის უმძიმესი განსაცდელის დროს გადაარჩინეს. მათთვის დეპორტაცია იქცა ტრავმულ გამოცდილებად, რომელმაც ჩამოაყალიბა კოლექტიური ტრავმის ნარატივი; ამას მოწმობს რესპონდენტების - მოვლენების თვითმხილველების - მოგონებები (ინტერვიუები), რომელთა ნარატივებშიც აისახება კოლექტიურ მეხსიერებაში შემონახული რეალური მოვლენები. დეპორტაციის ტრაგედია, საბოლოო ჯამში, მრავალეროვნული ყაზახური საზოგადოების ფორმირების საწყის წერტილად იქცა.

საკვანძო სიტყვები: დეპორტაცია, აჭარიდან დეპორტირებულები, რესპონდენტი, ზეპირი ისტორია, კოლექტიური მეხსიერება, ყოველდღიური ცხოვრება.

¹ კვლევა განხორციელდა შოთა რუსთაველის საქართველოს ეროვნული სამეცნიერო ფონდის საგრანტო პროექტის – „ოფიციალური ისტორიიდან გარიყული მეხსიერება: 1951-1952 წლების რეპრესიები აჭარაში“ ფარგლებში. პროექტის შიფრია FR-23-18809